

De la stînga la dreapta: Pete — Jădăr, Pete — Fui și Kristina, ea mai mică membru a familiei celebrului fotbalist

BRAZILIA REPREZENTATĂ DE SANTOS LA C.M. 1970?

Deși numără 70 de ani de activitate organizată a fotbalului, Brazilia a programat abia în 1968 primul său campionat național. De fapt, n-a fost o competiție denumită oficial campionat, ci doar „Cupa de argint”, titlatură sub care se desfășoară tradiționala cupă „Roberto Gomes

Petroza”, cu cei 16 participanți ai săi, din diferitele state ale imensului teritoriu al țării. Au luat startul, în ediția din acest an a acestei întreceri de maximă popularitate a fotbalului brazilian, Atletico Mineiro, Atletico Parana, Bahia, Bangu, Botafogo, Flamengo, Fluminense,

Vasco da Gama (toate din Rio de Janeiro) Corinthians, Palmeiras, Portuguesa, Santos, F. C. Sao Paulo (toate din statul Sao Paulo), Cruzeiro Belo Horizonte, Gremio, International Porto Alegre.

Jucînd între ele, în două serii, cele 16 echipe au dat patru calificative: Santos și Palmeiras din Sao Paulo, Vasco da Gama și International Porto Alegre. Santos a învins pe Palmeiras și Vasco da Gama cu același scor: 3-0 iar pe International cu 2-1. Cu aceste rezultate, Pelé F. C. a reputat o performanță de mare răsunet, consacîndu-se în același timp ca echipa cu fotbalul cel mai eficient. Într-adevăr, maniera completă în care a acționat Santos, i-a adus nu numai victorii în turneul final, dar și elogiile unanime ale presei, radioului, televiziunii și aclamații la scenă deschisă ale spectatorilor. Santos a demonstrat o deosebită vigoare psihică pentru că, în singurul moment critic al meciurilor decisive, a depășit cu brio situația nefavorabilă (International conducea cu 1-0, pe terenul său), terminînd partida într-o manieră de categorică dominare.

Comentînd evoluția strălucită a lui F. C. Santos în competiția cea mai prestigioasă a țării, specialiștii au început să lanseze ideea — întărită și de comportările inconstante, mai mult nemulțumitoare ale reprezentativei în partidele cu R. F. a Germaniei și Jugoslaviei — ca Brazilia să fie reprezentată atît în meciurile din preliminarii cît și, în eventualitatea că va obține calificarea, și în turneul final de Santos. Aceasta prezintă garanția unei omogenități fără reproș, precum și pe aceea că Pelé ar fi mult mai dispus să joace la C.M. 1970 alături de colegii din echipa de club, de care este mult mai legat sufletește, decît de coechipierii din lotul reprezentativ brazilian.

Pentru următoarele săptămîni se prevede o amplă campanie de presă asupra acestui subiect și rămîne de văzut dacă punctul de vedere pe care îl susțin, acum, și o parte dintre tehnicienii din Rio de Janeiro, va triumfa. Ar fi probabil, unicul caz oînd o țară ar participa la turneul final al campionatului mondial cu o echipă de club.

MIGUEL CARRIBAS

Rio de Janeiro
2 ianuarie 1969

SERAGENTUL DE FIER (Rocco)

— Corespondență specială din Italia —

— Domnule Rocco, intenționați să cîștigați și în acest an titlul cu Milan?

„Posibil...”

— Înfrîngerile, ca aceea cu Bologna, nu v-au înecut planurile?

„De ce? O dată și o dată trebuie totuși să pierzi: și e mai bine să fii înfrînt de o echipă ca Bologna, care a jucat excelent împotriva noastră și e printre cele mai bine cotate din campionatul italian”.

— Și în „Cupa campionilor”?

„Amintirea lui Wembley, în finala ediției 1962-63 cîștigată de Milan nu e chiar așa de îndepărtată”.

— Din acea echipă au rămas numai Trapattini și Rivera...

„Ce vreți să spuneți cu asta? Au plecat Sani, Altamini, Ghezzi dar au venit Schnellinger, Rosato, Sormani, Prati. Nu se poate spune că am făcut schimburi chiar așa de proaste”.

— Care este diferența dintre A. C. Milan de atunci și echipa de astăzi?

„Ce diferență era între Milan 1962-63 și Milan din timpul lui Liedholm, Nordhal și Gren? S-au schimbat jucătorii, se schimbă și modul tactic de a acționa al echipei. Esențialul este că Milan a rămas întotdeauna deasupra valurilor. Mie mi se pare că aceasta reprezintă cîștigul cel mai de preț pentru un club care ține la celebritate”.

Această scurtă conversație am avut-o, și cititorii români probabil că au și înțeles, cu Nereo Rocco, cel mai dur, cel mai sever, dar în același timp, unul dintre cei mai valoroși antrenori italieni. Nereo Rocco sau mai simplu spus „Paron” (un cuvînt, din partea Triestului, care înseamnă patron), așa cum este numit în lumea fotbalistică, s-a născut la Trieste în 1912 și a făcut parte din clubul U. S. Triestina, gloriosul club care a dat naționalei în trecut un masiv grup de titulari precum Blason, Colaussi, Chizzo, Guicini, Gazzari, Eriani, Geigerle, Grezza, Pasinati, Petris, Trevisan și, natural, pe amicul Rocco care a fost în echipa lui mulți ani unul din jucătorii de bază.

În națională, Nereo Rocco a fost întotdeauna blocat de marele Ferrari, interul stînga al Juventusului, cu siguranță unul dintre cei mai valoroși fotbaliști din întreaga istorie a fotbalului italian. Așa se face că fotbalistului Triestinei i-a rămas satisfacția unei singure prezențe în „Squadra azzurra” și a patru jocuri în națională B Rocco a menționat ca antrenor aceleași caracteristici pe care le demonstrează ca jucător: puternic, voluntar, autoritar, dar totdeauna gata să lupte cu un caracter de valențe lui. Jucătorii îl numesc „sergentul de fier”, se tem de el atît cît este necesar pentru a-i recunoaște autoritatea acordată de funcția pe care o ocupă, dar îl iubesc fără rezerve, îl stimează, îl consideră un frate mai mare, cu o neprețuită contribuție la pregătirea lor.

În frământata lume a fotbalului profesionist italian, Nereo Rocco reprezintă o excepție și pentru alt motiv: nu se impresionează niciodată de ceea ce hotărăsc conducătorii clubului și nu acceptă, fără să discute, ceea ce aceștia prevăd pentru viața echipei. După victoria în „Cupa campionilor” cu Milan, Rocco era antrenorul echipei iar Gippo Viani, directorul sportiv al clubului roșu-negru, Rocco a trecut apoi la Torino obținînd cu echipa violetă rezultate optime. Părește apoi pe To-

rino pentru a se reîntoarce la Milan. În aceeași stagiune fotbalistică vechiul său club cîștigă campionatul înfrînd toate pronosticurile. În actualul campionat, echipa lui Rivera are toate șansele de a repeta figura.

— Dumneavoastră vă ocupați de ridicarea jucătorilor tineri? I-am întrebat pe antrenorul milanese.

„Mult. În această concepție a mea, un rol determinant îl are tradiția în care am fost crescut la Triestina. La clubul meu de tinerețe, în fiecare an, din motive financiare, jucătorii cei mai buni erau vinduți altor cluburi, unor cluburi mari. Și atunci Triestina nu putea să facă altceva decît să pună nădejde în tineri. Eu am intrat în prima echipă la 18 ani. Și ca mine alții alții. Și nu se poate spune că Triestina s-a aflat întotdeauna, ca acum, în campionatele inferioare.”

— La Milan, dv. vă conduceți nemijlocit după acest crez sau așteptați ocazia spre a-i utiliza pe tinerii care au intrat în anticamera consacrării?

„Milan nu e Triestina. Trebuie să procedezi mult mai încet și mai gîndit pentru că, dacă cu vechiul meu club, a retrograda nu reprezenta un dezastru, cu Milan este cu totul altceva. Se zice că nu e rău dacă poți lansa un jucător în cursul unui sezon. Noi am reușit în campionatul trecut să-l ridicăm pe Prati. Aș fi fericit să pot să reinnoiesc acțiunea în actualul campionat cu un jucător de valoare acestuia. Atunci mi-aș zice că am făcut totuși ceva și pentru noua gardă a lui A. C. Milan.”

CESARE TRENTINI

BOLOGNA —
3 ianuarie 1969

● Secretarul general al federației de fotbal din S.U.A., Kurt Lam, a declarat de curînd că reprezentativa țării își va continua activitatea internațională. În acest sens el dă ca sigură organizarea unei duble întîlniri Franța — S.U.A. prima urmînd să aibă loc la Paris în luna aprilie iar cea de-a doua în toamnă la Los Angeles sau New York. Kurt Lam și-a mai exprimat dorința să multiplice întîlnirile internaționale cu alte reprezentative, în acest sens fiind în avansate tratative cu federația mexicană cu a cărei reprezentativă ar urma, de asemenea, să susțină tot două întîlniri în anul viitor, una la Ciudad de Mexico și cealaltă la Los Angeles. În sfîrșit, Kurt Lam a mai spus că este pe cale de a

DE ICI, DE COLO

perfecta un lung turneu al reprezentativei S.U.A. în Africa, aceasta urmînd să evolueze în Algeria, Tunisia, Maroc etc.

● Președintele Federației mexicane, Guillermo Canedo, s-a aflat de curînd în Europa în fruntea unei delegații luînd contact cu diverse personalități din conducerea U.E.F.A. și F.I.F.A.-ei. El a declarat că în luna februarie comitetul de organizare al viitorului campionat mondial își va începe ultima parte a lucrărilor. Totodată el a adăugat că începînd din luna martie vor fi puse în vînzare primele serii de bilete de intrare la meciurile campionatului mondial.

● Comitetul de organizare a Cupei campionilor europeni a anunțat că cele patru întîlniri din cadrul sferturilor de finală vor fi conduse de următoarele brigăzi: Ajax Amsterdam — Benfica Lisabona (arbitri scoțieni în tur și italieni în retur); Manchester United — Rapid Viena (arbitri jugoslavi în tur și olandezi în retur); Milan — Celtic (vest-germani în tur, spanioli în retur); Spartak — A.E.K. (elvețieni în tur, italieni în retur). Zilele acestea urmează ca arbitri desemnați să conducă cele patru întîlniri să fie nominalizați.

DIN „ARHIVA” ANULUI 1968 (I)

Cu numărul prezent începem să publicăm cele mai importante meciuri internaționale inter-țări ale anului trecut. În prima sa parte (în fapt — primul trimestru) sînt de reținut:

● Jocurile turneului final al Cupei Africii (notate cu C.A.), desfășurate la Addis Abeba, capitala Etiopiei, și încheiate cu victoria, surprinzătoare, a echipei Congo Kinshasa.

● Numărul destul de mare, pentru început de an, al jocurilor de juniori, a căror frecvență este explicabilă: sînt pentru calificarea în turneul final U.E.F.A. sau pregătitoare pentru această competiție.

● Jocurile unor selecționate olimpice, fie în cadrul preliminariilor turneului olimpic (prel. T.O.), fie pentru pregătire și adaptare (turneul de la Santiago de Chile sau cele din Mexic).

● Ultimele meciuri din calificările pentru campionatul Europei, încheiate și cu surprize: meciul nul de la Glasgow, care a calificat pe campioana mondială, și înfrîngerea Elveției în Cipru.

Și acum, iată o serie de rezultate:

IANUARIE

1 Cehoslovacia — U.R.S.S. (olimpice)	(C. Af.)	0-0
2 Coasta de Fildeş — Algeria	(C. Af.)	3-0
3 Etiopia — Uganda	(C. Af.)	2-1
4 Ghana — Senegal	(C. Af.)	2-2
5 Congo Kinshasa — Congo Brazzaville	(C. Af.)	3-0
6 Algeria — Uganda	(C. Af.)	4-0
7 Etiopia — Coasta de Fildeş	(C. Af.)	1-0
8 Ghana — Congo Kinshasa	(C. Af.)	2-1
9 Senegal — Congo Brazzaville	(C. Af.)	2-0
10 Coasta de Fildeş — Uganda	(C. Af.)	2-1
11 Etiopia — Algeria	(C. Af.)	3-0
12 Ghana — Congo Brazzaville	(C. Af.)	3-1
13 Congo Kinshasa — Senegal	(C. Af.)	2-1
14 Congo Kinshasa — Etiopia	(C. Af.)	3-2
15 Ghana — Coasta de Fildeş	(C. Af.)	4-3
16 Congo Kinshasa — Ghana (finala)	(C. Af.)	1-0
17 Coasta de Fildeş — Etiopia (loc. 3-4)	(C. Af.)	1-0
18 Belgia — Luxemburg (juniori)	(U.E.F.A.)	7-1

FEBRUARIE

1 R. D. Germană — Cehoslovacia (olimpice)	(U.E.F.A.)	2-2
2 R. F. a Germaniei — Spania (juniori)	(U.E.F.A.)	1-0
3 Scoția — Anglia (tineret)	(U.E.F.A.)	1-2
4 Israel — Elveția (amical)	(C.E.)	2-1
5 Cipru — Elveția	(C.E.)	2-1
6 Israel — Suedia (amical)	(C.E.)	0-3
7 Belgia — Olanda (juniori)	(U.E.F.A.)	0-2
8 Spania — R.F. a Germaniei (juniori)	(U.E.F.A.)	1-1
9 Scoția — Anglia	(C.E.)	1-1
10 Tara Gallor — Irlanda de Nord	(C.E.)	2-0
11 Spania — Suedia (amical)	(C.E.)	3-1

MARTIE

1 Mexic — U.R.S.S. (olimpice)		0-0
2 Mexic — U.R.S.S. (olimpice)		1-1
3 Belgia — R.F. a Germaniei (amical)		1-3
4 Mexic — U.R.S.S. (olimpice)		0-0
5 R.F. a Germaniei — Franța (juniori)		0-1
6 Turcia — Tunisia		0-0
7 R. D. Germană — Olanda (juniori)		0-2
8 Iugoslavia — Bulgaria (juniori)		0-1
9 Israel — Ceylon	(prel. T.O.)	0-0
10 Mali — Senegal	(prel. T.O.)	0-2
11 Maroc — Algeria	(prel. T.O.)	0-0
12 Tara Gallor — Irlanda de Nord (tineret)		0-0
13 Israel — Ceylon	(prel. T.O.)	0-1
14 R. D. Germană — Bulgaria (juniori)	(prel. T.O.)	4-0
15 Mexic — Japonia (olimpice)		1-1
16 Spania — Anglia	(prel. T.O.)	4-0
17 România — Polonia (juniori)		1-0
18 Guineea — Volta Superieară		2-0
		3-1